

Pokroky matematiky, fyziky a astronomie

F. Héger; J. Michálek

Konferencia o analytických funkciách v PĽR

Pokroky matematiky, fyziky a astronomie, Vol. 12 (1967), No. 1, 49--50

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/139585>

Terms of use:

© Jednota českých matematiků a fyziků, 1967

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

Konference, které se zúčastnilo na 450 odborníků ze všech pěti kontinentů světa, byla rozdělena do čtyř velkých souborů, a to: A) Obecné problémy luminiscenčních materiálů; B) Luminiscence organických a amorfních materiálů; C) Luminiscence anorganických materiálů; D) Zvláštní problémy v luminiscenci. Každý soubor byl opět rozčleněn na několik sekcí a byl vždy zahájen několika soubornými referáty pozvaných autorů. Na jednotlivých sekcích nebyly čteny jednotlivé referáty (byly rozdány účastníkům konference v preprintech), ale vždy o 12–25 referátech byl podán vybraným autorem kritický souhrnný referát, k němuž se potom rozvinula diskuse. Celá konference byla zahájena třemi úvodními referáty předních světových odborníků: profesor A. N. TERENIN přednesl v zastoupení onemocnělého prof. V. L. LĚVŠINA (Moskva) jeho referát -- Pochody přenosu energie ve fyzice anorganických krystalofosforů; prof. F. SEITZ (Washington) -- Perspektivy ve fyzice pevných látek; prof. G. F. J. GARLICK (Hull) -- Luminiscenční centra v pevných látkách. Nejpočetnější delegace přijela ze SSSR (přes 100 účastníků), z ČSSR se konference zúčastnilo asi 20 účastníků včetně 4 delegátů JČMF. Jednacímí jazyky konference byly pouze ruština a angličtina.

V zasedáních konference věnovaných souboru A byly hlavně probírány otázky přenosu energie a náboje v organických i anorganických materiálech.

Soubor B byl rozdělen na tři sekce, a to:

- a) Dlouhotrvající luminiscenční děje.
- b) Intra — a intermolekulární přenos energie.
- c) Zvláštní problémy v luminiscenci organických luminoforů.

Soubor C byl rozdělen na

- a) luminiscenci halogenidů,
- b) luminiscenci sulfidů,
- c) luminiscenci oxidů,
- d) luminiscenci různých anorganických luminoforů.

Soubor D zahrnoval

- a) luminofovy aktivované vzácnými zeminami,
- b) elektroluminiscenci,
- c) využití luminiscence,
- d) rezonanční metody v luminiscenci.

Na závěr zasedání bylo dohodnuto, že příští mezinárodní konference o luminiscenci se sejde v roce 1969 ve Švýcarsku v Curychu.

Karel Vacek

KONFERENCIA O ANALYTICKÝCH FUNKCÍCH V PLR

V dnech 1. až 7. septembra 1966 sa konala v Lodži v poradí už štvrtá konferencia po II. svetovej vojne o analytických funkciách. Poriadal ju Instytut Matematyczny Polskiej Akademii nauk za účasti viac než patnástich vynikajúcich zahraničných odborníkov z USA, Anglie, Francie, Finska, Rumunska, NDR a ČSSR a asi päťdesiatich účastníkov z PLR.

Členmi organizačného komitétu boli prof. dr. Z. CHARZYNSKI z univerzity v Lodži (podpredseda); prof. dr. J. GORSKI z banskej a metalurgickej vetve Akademie vied v Krakowe a prof. dr. J. JANIKOWSKI z univerzity v Lodži (hlavní sekretári); prof. dr. W. JANOWSKI z univerzity v Lodži a prof. dr. F. LEJA z Jaglonského univerzity v Krakowe (predsedovia), dr. J. LAWRYNOWICZ z matematického inštitútu Poľskej akademie vied, laboratorium v Lodži (sekretár).

Konferenciu zahájil prof. dr. F. Leja a odznelo na nej 33 referátov a oznámení, ktoré možno rezdeliť do troch skupín.

- a) Extrémne problémy v analytických funkciách
- b) Kvázikonformné zobrazenie
- c) Funkcie viacerých komplexných premenných

Na uvedené témy uskutočnili sa tiež tri semináre. Jednanie prebiehalo obvyklou formou referátov a oznámení trvajúcich 10 až 60 minút.

Nebolo by tu na mieste vypočítať jednotlivé významné referáty a oznámenia, ktorých bola celá rada, keďže výňatky z nich sa nachádzajú v Zborníku a programe vydanom z príležitosti uskutočnenia sa konferencie. Všetky referáty a oznámenia budú uverejnené v Matematickom časopise Poľskej akadémie vied.

Azda najväčšiu pozornosť vyvolal referát prof. dr. Š. BERGMANA zo Stanford Univerzity, California USA, na tému: Vnútorne rozlíšené rady a ich aplikácie pri pseudokonformných transformáciach v teórii dvoch komplexných premenných. Zaujímavejším a vtipnejším spôsobom bol riešený problém konformného zobrazenia trojnásobnej súvislej oblasti, a to použitím Bergmanových jadrových funkcií. (S časťou tohoto referátu sa mali možnosť zoznámiť i účastníci jeho prednášky v Bratislave dňa 13. IX. 1966 poriadanej pod záštitou JČMF v Bratislave.)

Ďalší teoreticky veľmi významný referát predniesol prof. dr. F. W. GEHRING z Michiganskej univerzity Ann Arbor Michigan, USA, na téma: Viaceré definície pre triedu rovinného quasikonformného zobrazenia.

Z poľských matematikov najvýznamnejšie referáty predniesli prof. dr. F. Leja na tému: O zovšeobecnení určitých viet, prof. dr. Z. Charzynski na tému: Transformácie izolovaných singulárnych bodov a dr. Janikowski na tému: Zjednotenie tried algebraických funkcií tretieho stupňa metódou diferenciálnych rovníc. Na konferencii ďalej odznel rad referátov a oznámení mnohých mladších nádejných poľských matematikov. Je pozoruhodné, že títo sú starostlivo vedené skúsenjšími staršími matematikmi, z ktorých mnohí zaujímajú popredné miesto v matematike.

Záverom možno konštatovať, že by bolo určite vhodné, keby každoročne bolo vysielané niekoľko mladých talentovaných matematikov z ČSSR do Lodžskej alebo Krakowskej školy analytických funkcií.

Nádhera krajina, krásne počasie, ako i prostredie a znamenité pohostinstvo poľských priateľov bolo cenným doplnkom konferencie, ktorá bola pre všetkých účastníkov zážitkom po každej stránke a ostane nám dlho v pamäti.

F. Héger, J. Michálek

K ŠESŤDESIATINÁM AKADEMIKA D. ILKOVIČA

Dňa 18. I. 1967 sa dožil 60 rokov akademik SAV a člen korešpondent ČSAV Dionýz ILKOVIČ, doktor fyzikálno-matematických vied, profesor a vedúci Katedry fyziky na Elektrotechnickej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave. Narodil sa v Štiavniku pri Prešove, v Prešove končil svoje gymnaziálne štúdiá. Univerzitné štúdium v odbore chémie, fyziky a matematiky absolvoval v r. 1930 na Prírodovedeckej fakulte Karlovej univerzity v Prahe. Najprv pôsobil ako asistent fyzikálnej chémie u prof. J. Heyrovského na Karlovej univerzite, neskôr vyučoval až do r. 1940 na viacerých stredných školách v Prahe. Na Prírodovedeckej fakulte Karlovej univerzity sa aj habilitoval a v r. 1940 prichádza do Bratislavy na Slovenskú vysokú školu technickú ako profesor fyziky, kde pôsobí dodnes. V Bratislave prednášal celý rad rokov fyziku aj na Prírodovedeckej fakulte UKo, na budovaní ktorej sa významne podieľal.

Doterajšie vedecko-pedagogické pôsobenie akademika D. Ilkoviča možno rozdeliť nielen geograficky, ale aj obsahovo na dve obdobia: na obdobie pôsobenia v Prahe a na obdobie pôsobenia v Bratislave. Pražské obdobie D. Ilkoviča sa vyznačuje jeho veľmi aktívnou a plodnou vedeckou činnosťou v odbore polarografie. Pracuje vo vedeckej škole prof. J. Heyrovského,